

Wszechświatowy bój

Tekst biblijny: Ez 28,4-5; Ap 12,17

Cele studium:

Poznanie: Uświadomienie sobie zasięgu konfliktu między Bogiem a szatanem oraz tragedii, jaka stała się udziałem ludzkości.

Odczucie: Zaufanie wierności Boga, która pomaga nam w codziennych zmaganiach ze złem.

Działanie: Powierzenie siebie Bogu z miłością i posłuszeństwem Jego przykazaniom.

Plan nauczania

I. Poznanie: Wszechświatowy zasięg wielkiego boju.

- A. Jaki wpływ wywiera zło w świecie i we wszechświecie?
- B. Gdzie i dlaczego zaczęło się zło?
- C. Jaka jest Boża strategia zbawienia ludzkości od tragedii zła?

II. Odczucie: Miłość Boża w życiu człowieka.

- A. Jaką obietnicę złożył Jezus swoim uczniom, aby zachowali nadzieję do końca?
- B. Jaką pewność dał Jezus uczniom, aby ich serca się nie trapiły?
- C. Czy te obietnice znaczą, że lud Boży będzie wolny od kłopotów? Dlaczego?

III. Działanie: Odpowiedź ludzi.

- A. Jak ludzie powinni odpowiedzieć na miłość Boga do nich?
- B. Dlaczego przestrzeganie prawa Bożego jest jedyną logiczną odpowiedzią na łaskę Bożą?
- C. Jak nasza nadzieja na wieczne życie i więź z nieskończonym Bogiem wiążą się z naszą ograniczoną wiernością i posłuszeństwem Bogu?

Podsumowanie: Jedynie niebiańskie rozwiązanie spoza naszego świata może rozwikłać problem zła. Sposób, w jaki żyjemy, powinien wskazywać na to rozwiązanie.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: J 14,1–4.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Oczekiwanie na powtórne przyjście Chrystusa u końca świata nie jest jedynie doktryną czy źródłem nadziei w naszych problemach. Choć oczywiście jest tym wszystkim, to jednak po pierwsze i najważniejsze jest tęsknotą za spotkaniem Chrystusa twarzą w twarz. Ta nadzieja na Jego przyjście jest sednem naszego duchowego życia. Jednak nadzieja ta zawiera także paradoks. Im bardziej żyjemy z Jezusem, tym bliższa jest nasza więź z Nim. Ale im bliżej jesteśmy Jezusa, tym bardziej pragniemy ujrzeć Go fizycznie i osobiście w Jego królestwie.

Tylko dla nauczyciela: Lekcja tego tygodnia wprowadza w temat „wielkiego boju”, który dotyczy całego wszechświata. Powiązanie nieba z ziemią wnosi w nasze obecne życie nadzieję na przyjście niebiańskiego królestwa Chrystusa. Ta wiara jest czymś więcej niż nadzieją na lepsze życie i własny dom w doskonałym królestwie Bożym. Choć te dobrodziejstwa są obiecane, nadzieja na przyjście królestwa Chrystusa dotyczy przede wszystkim osoby Jezusa Chrystusa, który miłuje nas, którego my miłujemy i z którym będziemy współistnieć przez wieczność. Jezus uzasadnia to, dlaczego przygotowuje dla nas miejsce: „Abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli” (J 14,3). Tak więc życie chrześcijanina powinno wskazywać ku temu królestwu i tej Osobie.

Wstępna dyskusja: XV-wieczny rabin Maharal z Pragi porównał wierzącego człowieka do drzewa rosnącego do góry korzeniami - zakorzenionego w niebie, a kwitnącego i wydającego owoc na ziemi. O tak, chrześcijanin powinien zapuścić korzenie w niebie i wydawać kwiaty i owoce na ziemi, świadcząc o niebie. Słowa, czyny i sposób życia chrześcijanina powinny budzić w jego bliźnich głęboką potrzebę i silne pragnienie królestwa niebios. W pewnym sensie jako chrześcijanie i adwentyści dnia siódmego jesteśmy odpowiedzialni za szerzenie wśród bliźnich nadziei „adwentowej”.

Pytanie do dyskusji: Jak niebo wiąże się z ziemią? Jak chrześcijański sposób życia sugeruje innym piękno i atmosferę nieba? Jakie duchowe lekcje możemy przyjąć rozmyślając o gwiazdach i nieskończoności wszechświata (Ps 8,4-5)? Dlaczego wielki Bóg wszechświata musiał opuścić niebo i zamieszkać na ziemi (J 3,31-36)?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Studium tego tygodnia zmusza nas do stawienia czoła dramatowi wielkiego boju, który rozpoczął się w niebie od buntu Lucyfera i został przeniesiony na ziemię wraz z upadkiem naszych prarodzciców. Początkiem końca wielkiego boju była inkarnacja Boga, który przyszedł, by zamieszkać z nami i przygotować nas na niebiańskie królestwo Boże, które założy po końcu świata. Zachęć uczestników lekcji do przemyślenia zarysu wielkiego boju i zastanowienia nad znaczeniem najważniejszych wydarzeń w jego historii i przyszłym ostatecznym rozwiązaniu.

Komentarz biblijny

I. Pochodzenie zła (przeczytaj Ez 28,2.11-17; Iz 14,12-14; 2 Tes 2,7).

Fragmety *Biblii* mówiące o pochodzeniu zła są krótkie i zdawkowe. Np. w *Księdze Ezechiela* czytamy, że zło powstało nagle, ale nie znajdujemy wyjaśnienia jego genezy: „Nienagannym byłeś w postępowaniu swoim od dnia, gdy zostałeś stworzony, aż dotąd, gdy odkryto u ciebie niegodziwość” (Ez 28,15). Bóg nie miał nic wspólnego z powstaniem zła. Nic, co stworzył w tej anielskiej istocie, nie usposabiało jej do upadku. W rzeczy samej Bóg „stworzył” Lucyfera „nienagannym” (Ez 28,15) i „pełnym mądrości” (Ez 28,12). Ponadto Bóg umieścił go w niebiańskim „Edenie, ogrodzie Bożym” (Ez 28,13), czyli „postawił” go „na świętej górze Bożej”, gdzie Lucyfer „przechadzał się” (Ez 28,14).

Lekcja 1 – 7 kwietnia, *Wszechświatowy bóg*

Absurdalność procesu powstania zła jest zasugerowana w tekście biblijnym. Zło zaczęło się w głębinach umysłu Lucyfera - jego „serce było wyniosłe” (Ez 28,17; por. Ez 28,2). Uroił sobie, że jest bogiem (Ez 28,2). Prorok Izajasz opisuje tak samo proces myślowy Lucyfera, który doprowadził do jego upadku (Iz 14,13), podkreślając, że Lucyfer rozwinął w sobie ambicję, by zasiąść na świętej górze i „zrównać się z Najwyższym” (Iz 14,13-14).

To, co wydarzyło się w niebie, stało się wzorcem dla powstania zła na ziemi pośród ludzi. Pierwsi ludzie, Adam i Ewa, zostali stworzeni jako doskonali, podobnie jak Lucyfer. Zostali stworzeni „na obraz Boga”. Bóg umieścił ich w Edenie. Argument użyty przez węża (szatana), by przekonać Ewę do grzechu, przypomina nam o samozwiedzeniu i pokusie pychy, która doprowadziła szatana do upadku: „będziecie jak Bóg” (Rdz 3,5). W ten sposób ludzie pozwolili się oszukać i uroili sobie, że osiągną status boskiej mądrości (Rdz 3,6). W niebie i na ziemi powstanie zła było przeciwne planom Boga - było anomalią nie mającą wyjaśnienia i nie dającą się wytłumaczyć. Paweł stwierdza, że istnienie zła jest niewyjaśnioną „tajemnicą nieprawości” (2 Tes 2,7 BG).

Do rozważenia: W jakim sensie pochodzenie zła jest tajemnicą? Jakie przykłady z historii świata ilustrują „absurdalność” natury zła? W jaki sposób w mniejszej skali zaobserwowałeś irracjonalny charakter zła we własnym zachowaniu? Podziel się przykładem sytuacji, w której padłeś ofiarą irracjonalnej niesprawiedliwości zła.

II. Skutki zła (przeczytaj Ap 12,1-17; Rdz 3,15).

Kiedy tylko doszło do powstania zła, w niebie wybuchła wojna, która następnie została przeniesiona na ziemię. *Apokalipsa Jana* krótko sprawozdaje wojnę w niebie między szatanem i jego aniołami a Bogiem i Jego aniołami (Ap 12,7). Tekst biblijny nie rozwija natury ani scenariusza tej niebiańskiej wojny. Czytamy jedynie, że obóz szatana przegrał tę wojnę i został wyrzucony z nieba na ziemię (Ap 12,13; por. w. 4). Ta wojna, zwana wielkim bojem, została przeniesiona na ziemię, gdzie trwa konflikt między szatanem („smokiem”) a ludem Bożym („niewiastą”), który wydaje na świat Mesjasza (Ap 12,13). Potem szatan znowu atakuje „niewiastę”. Ta ucieka na pustynię i znosi prześladowania przez „czas, czasy i pół czasu” (Ap 12,6.14; por. Dn 7,25). Następnie szatan zwraca się przeciwko „reszcie” ludu Bożego i zdecydowanie ją atakuje (Ap 12,17).

Do rozważenia: Dlaczego Biblia tak oszczędnie przedstawia scenariusz genezy zła w niebie? Dlaczego profetyczna wizja Ap 12 skupia się raczej na historii Kościoła?

III. Rozwiązanie problemu zła (przeczytaj Rdz 3,15; Flp 2,6-8).

Kontynuacja wielkiego boju na ziemi dotyczy także Boga niebios. Zło zaczęło się od wypaczenia istoty usiłującej zająć miejsce Boga. Jak na ironię, rozwiązaniem wybranym przez Boga w celu przeciwstawienia się złu było odwrócenie boskiego statusu. Bóg, wszechmogący i wieczny, stał się człowiekiem - cieślą z Nazaretu - i umarł jak zbrodniarz, by uratować ludzkość. Boski zamiar zbawienia ludzkości jest zawarty w pierwszym biblijnym prorocztwie, w którym Bóg zwraca się do węża i wypowiada mu wojnę (Rdz 3,15). Apostoł Paweł podchwytuje wymowę tych słów: Chrystus, „który chociaż był w postaci Bożej, nie upierał się zachłannie przy tym, aby być równym Bogu, lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać sługi i stał się podobny ludziom; a okazawszy się z postawy człowiekiem, unżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej” (Flp 2,6-8).

Do rozważenia: Dlaczego w planie zbawienia to, czego Jezus dokonał na krzyżu, wystarczy do naszego zbawienia? Jak ewangelia krzyża ukazująca miłość i łaskę Boga wobec nas wiąże się z naszą nadzieją na przyszłe królestwo Boże?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Omów z uczestnikami lekcji współzależność między ukrzyżowaniem Chrystusa a królestwem Bożym. Zadaj pytanie: „Skąd wiecie, że jesteście zbawieni?”. Niech uczestnicy lekcji starannie przemyślą swoje odpowiedzi. Dlaczego bez ukrzyżowania Chrystusa nie moglibyśmy mieć udziału w królestwie Bożym? Rozwiń odpowiedzi w kierunku najważniejszego pytania pod koniec komentarza: Dlaczego śmierć Jezusa na krzyżu jest wystarczająca dla naszego zbawienia?

Pytania do zastosowania

1. Omów praktyczną zasadę, iż znajomość końca na początku pomaga trzymać właściwy kierunek.
2. Jak posłuszeństwo przykazaniom Bożym wiąże się z „wiarą Jezusa” (Ap 14,12) i zbawieniem z łaski?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Opowiedz poniższą historię:

„Pewien człowiek znalazł na wyprzedaży na miejscowym targu wspaniałą trąbkę. Sprzedawca chełpił się, że trąbka ma magiczne właściwości.

- Ta trąbka ma cudowną moc. Może ugasić pożar. Wystarczy tylko zatrzeć na niej, by zapanować nad ogniem.

Pewien człowiek znalazł na wyprzedaży na miejscowym targu wspaniałą trąbkę. Sprzedawca chełpił się, że trąbka ma magiczne właściwości.

- Ta trąbka ma cudowną moc. Może ugasić pożar. Wystarczy tylko zatrzeć na niej, by zapanować nad ogniem.

Zaintrygowany mężczyzna zakupił trąbkę. Kiedy wrócił do domu, natychmiast postanowił wypróbować jej moc. Niestety, ku jego rozczarowaniu, ogień palił się dalej, a trąbka nie miała na niego żadnego wpływu.

Zrozpaczony pobiegł z powrotem na targ i odszukał sprzedawcę, który sprzedał mu trąbkę. Krzykiem poinformował go, że trąbka nie działa. Wtedy sprzedawca wyjaśnił, mu, że trąbka nie gasi ognia, ale wzywa innych na pomoc, by ugasil pożar” (adaptowano za: Jacques B. Doukhan, *Proverbs*, Pacific Press, Nampa 2014, s. 25).

Zadanie: Przedstaw tę historię jako scenkę przedstawioną przez uczestników lekcji. Pod koniec zapytaj uczestników lekcji, jak historia ta wiąże się z powtórным przyjściem Chrystusa i końcem świata. Czy i oni postępują czasem jak ten niemądry trębacz?